

КОНСПЕКТ ПРОВЕДЕННЯ ЗАННЯТЬ З ВИКОРИСТАННЯМ ГРИ

версія для дітей, які не читають

**КОНСПЕКТ ПРОВЕДЕННЯ ЗАНЯТЬ З ВИКОРИСТАННЯМ ГРИ
„ЧЕРВОНЕ СВІТЛО НА ТВОЄМУ КОРДОНІ”
-версія для дітей, які не читають**

Тривалість зустрічі	1-3 години дидактичні
Учасники	Дошкільнята (діти які, ще не здобули навичок читання).
Головна мета зустрічі	Розвиток уміння у дітей та підлітків асертивно встановлювати межі, коли вони відчувають їх порушення
Додаткові цілі зустрічі	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Ознайомлення учасників з концепцією і значенням кордонів людини. ➤ Пізнавання учасниками значення і ролі асертивних поведінок в захисті своїх кордонів. ➤ Усвідомлення шкідливого значення агресивної і залежної поведінки.
Перебіг зустрічі	<p>1. Ведучий роз'яснює групі наступні поняття:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Особисті кордони людини це територія, яку ніхто не може змінити. Охоплюючи наше тіло (тільки я чую відчуття мого тіла), емоції(тільки я переживаю свої емоції), думки (тільки я знаю, що хочу зробити). Здорові кордони непорушні, але мають переходи, які добре функціонують і дозволяють обмінюватися інформацією та говорити про почуття. Внутрішні кордони можна порівняти до кордонів між країнами, вони позначені і виразні, але дають змогу перейти на другу сторону з дотриманням певними правил. • Асертивність- це вміння щиро і відверто висловлювати свої думки і почуття, водночас шануючи почуття і думки іншої особи, тобто кордони іншої особи. • Асертивне встановлення кордонів- це означає рішучий спротив до поведінки, яка є для нас неприйнятною. Встановлення кордонів є ознакою поваги до себе і турботи про свої потреби. Це є необхідне вміння для побудови здорових міжособистісних стосунків. • Підпорядкування- це поведінка, яка означає підпорядкування до потреб і очікувань інших осіб в надмірний і безумовний спосіб. Це є прийняття поведінки, яка є неприйнятною для нас. Підпорядкування є підставою браку поваги до своїх кордонів. • Агресія- це поведінка, яка порушує кордони інших осіб. Наслідком агресивної поведінки є заподіяння кривди іншій особі (фізичне, емоційне або ж матеріальне). Агресивна поведінка є вираженням браку поваги до кордонів інших осіб. <p>2. В центральному місці перед учасниками ведучий розкладає дошку для гри в такий спосіб, щоб кожний її</p>

	<p>бачив. Дошку можна розмістити вертикально на шкільній дошці і використати магніти замість пішаків.</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. Ведучий ділить клас на 5 груп, в яких гравці спільно будуть приймати рішення (1 група = 1 пішак). 4. Майстер гри зачитує гравцям ситуацію (переконується, що всі її зрозуміли). Потім показує гравцям 3 реакції (правильну, покірну, агресивну- список реакцій з поділом, в комплекції гри). Кожна група має час для приймання рішення, пізніше каже по порядку свою відповідь (кожна група може показувати відповідь з допомогою таблиць, які приготують собі перед грою, 3 таблиці з нумерацією „1”, „2”, „3” – кожний номер відповідає картці-реакції представленимведучим гри). 5. Майстер гри після реакції всіх груп, інформує чи даний кордон залишився встановлений/захищений в правильний спосіб чи підданий або ж агресивний. (майстер гри має власний список реакцій з поділом на правильні і неправильні реакції). 6. Група, яка правильно встановила кордони пересуває свій пішак на одне поле наперед. Натомість в випадку вибрання групою агресивної або ж підданої реакції не виконує жодного руху на дошці. 7. За кожним закінченим колом ведучий обговорює з гравцями ситуацію і їхню реакцію, звертає увагу і роз'яснює, чому часто реагуємо пасивно або ж агресивно і чому це не найліпший спосіб захисту або ставлення своїх кордонів. 8. В цій грі не рахується, хто перший дійде до мети а то, чи дійде до кінця гри.
<p>Зверніть увагу</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Карти-ситуацій і реакцій можна використовувати для проведення групових занять без використання дошки і пішаків. • Ведучий заняття може вибрати конкретні ситуації з карт-ситуацій, які хоче обговорити з групою. Схоже може зробити з картками-реакцій – може вибрати довільну кількість карт-реакцій до праці підчас занять. • Підчас роботи з групою можна працювати на ситуаціях, які справді створюють труднощі дітям. Ситуації можуть пропонувати як і ведучий, так і діти. • Можна заохотити дітей грати сцени з метоюпідвищення ефективності вивченнянавиків ставити кордони. • Діти теж можуть малювати ситуації, які становлять їм труднощі, створюючи в цей спосіб власні карти-ситуацій. • Робота дітей в малих групах може буди використана педагогами, психологами і іншими особами маючими можливість роботи з малими групами дітей і молоді.

	<ul style="list-style-type: none"> • Варто дітям повідомити, що є такі ситуації порушення кордонів, які потрібно розказати особам дорослим. Це є ситуації зв'язані з насиллям або з загрозою здоров'ю і життю особи і (або) ситуацій в яких особа не витримує емоційно або вжиті нею дії не приносили результату. Приклади ситуацій в яких потрібно повідомити дорослу особу: „Хтось торкає твої інтимні частини тіла”, „Хтось тебе б'є”, „Незнайомець просить тебе, щоб ти пішов/ла кудись з ним/нею”, „Хтось розказує тобі свою таємницю, а пізніше ти боїшся і завжди про це думаєш”.
Бібліографія	Саковска (1999). <i>Школа для батьків і вихователів</i> . Варшава: Медичний Центр Психологічно-Педагогічної Допомоги Міністерства Народної Освіти Тиралік-Кульпа, Е. (2022). <i>Увага! Злість</i> . Щецін. Натулі. Жиліньські, (2022). <i>Кордони дітей і дорослих</i> . Щецін. Натулі.